

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Паскал Бояджийски, член на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ) по решение № 183 от 12.02.2013 г. на КПУКИ, постановено по сигнал с рег. № С-281/08.08.2012 г.

Не споделям мотивите на колегите, сформирали мнозинство при приемането на горесцитираното решение, с което е установен конфликт на интереси по отношение на д-р Ч. Ц. А., ЕГН ***, гласувам против и не смятам, че е налице конфликт на интереси поради нарушение на чл. 5, 7 или 8 от ЗПУКИ по следните съображения:

За наличието на конфликт на интереси е необходимо да се установят следните предпоставки: лице, заемащо публична длъжност от категорията по чл. 3 от ЗПУКИ, упражнени от него правомощия или задължения по служба, частен интерес и съпътстваща го облага за него или за свързано с него лице и възможност този частен интерес да повлияе върху служебните правомощия или задължения на лицето, заемащо публична длъжност. Забраните, установени в глава втора на ЗПУКИ представляват проявни форми, частен случай на явлението „конфликт на интереси“, описано в чл. 2 от ЗПУКИ. Ето защо нарушаването им се квалифицира като конфликт на интереси само когато се установи фактическият състав на всяка забрана и признаците на явлението по чл. 2 от ЗПУКИ.

Елементите от фактическият състав на нарушението по чл. 7, ал. 2 от ЗПУКИ са следните: лице, заемащо публична длъжност; действие от негова страна изразяващо се в използване на служебно положение, за да оказва влияние в частен интерес върху други органи или лица при подготовката, приемането, издаването или постановяването на актове или при изпълнението на контролни или разследващи функции.

В хипотезата на чл. 7, ал. 2 от ЗПУКИ правно релевантно е влиянието, което лицето по чл. 3 от ЗПУКИ оказва върху други органи или лица, които от своя страна разполагат с правомощия да издават актове или да извършват контролни или разследващи функции. По преписката се установи, че лекарска експертна комисия (ЛКК) в „Диагностично-консултативен център 1 – Лом“ ЕООД е извършвала прегледи на пациенти и е съставяла протоколи, с които им е предписвала различни видове помощни средства. Видно от събраните по преписката протоколи на ЛКК при „ДКЦ 1 – Лом“ ЕООД лицето, заемащо публична длъжност не е преглеждано от ЛКК и не е снабдявано с протокол по чл. 24, ал. 1, т. 3 от ПУОРОМЕРКМЕ. Липсват данни някое от лицата, получили такива протоколи за периода след назначаването на д-р А. за управител на „ДКЦ 1 – Лом“ ЕООД да е от категорията „свързани лица“ по смисъла на §1, т. 1 от ЗР на ЗПУКИ с него. Не се установи ЛКК да са предписвали помощни средства на лица, които не се нуждаят от такива, или на лица, които не са се явили пред ЛКК, но въпреки това да са били снабдявани с протоколи от ЛКК и да са пазарували от дрогерията на А., за да може последния да реализира облага. Следователно не е налице частен интерес на лицето, заемащо публична длъжност или на свързано с него по смисъла на §1, т. 1 от ЗР на ЗПУКИ лице от чл. 24, ал. 1, т. 3 от ПУОРОМЕРКМЕ на ЛКК.

Съгласно чл. 40 ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания (ППЗИХУ) и приложението към него протоколът на ЛКК е един от необходимите документи за ползване на целева помощ от нуждаещите се лица. На основание чл. 43, ал. 1, вр. чл. 42, ал. 2 от ППЗИХУ целевата помощ за закупуване на помощни средства се отпуска по касов или безкасов път от Агенцията за социално подпомагане въз основа на заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“. Редът за получаването на целеви помощи от хората с увреждания за снабдяването им с помощни средства е разписан в чл. 39 – 47 от ППЗИХУ, като съгласно чл. 43а, ал. 1 от ППЗИХУ лицето, получило целева помощ е свободно да закупи необходимите му помощни средства от всеки един търговец на територията на страната, вписан в регистъра по чл. 35, ал. 1 от ЗИХУ. Възстановяването на средствата, изразходвани от лицето с

увреждания за закупуване на помощно средство става по реда на чл. 43а, ал. 2 – 6 от ППЗИХУ, след представянето на фактура, фискална касова бележка, гаранционна карта и приемо–предавателен протокол по образец.

Изложеното налага следните изводи: първо, получаването на протокол от ЛКК не води автоматично до получаване на целева помощ, а е необходимо да бъде издадена и заповед от длъжностно лице – директор на Дирекция „Социално подпомагане“, който не е подчинен на управителя на ДКЦ. Няма данни за влияние от д-р А. върху директора на Дирекция „Социално подпомагане“; второ, издаването на протокола предхожда по време закупуването на помощните средства и не е сред документите, въз основа на които се възстановява изразходваната за помощно средство сума, а пациентът е свободен да избира търговецът, от който да закупи съответното средство. При това положение, дори да се приеме, че управителят на ДКЦ има пълно влияние върху ЛКК, то издаваните от нея протоколи не са от значение за избора на пациента дали и откъде да се снабди с необходимото му помощно средство – както би било, ако протоколът се издаваше след закупуването на помощното средство и бе един от изискуемите документи за възстановяване на цената му, платена от лицето с увреждания и в случай че то не е закупило помощното средство от „правилния“ търговец, то ЛКК не би му издала протокол.

В този смисъл липсват доказателства за влияние от страна на д-р А. върху ЛКК да издаде или не издаде протокол на пациент, или от страна на ЛКК върху пациентите, целящо да ги насочи да закупят предписаните им помощни средства от ЕТ „Ч. Ц. А.“. От друга страна, евентуалната възможност на управителя на съответното заведение да влияе върху решенията на ЛКК като предлага един или друг специалист да бъде включен в (съответно изключен от) състава на ЛКК е ограничено до голяма степен от специфичните изисквания за формирането и работата на тези комисии, установени в Закона за здравето и ПУОРОМЕРКМЕ.

Не считам, че предложенията на д-р А., в качеството му на управител на „ДКЦ 1 – ЛОМ“ ЕООД за назначаване и промени в съставите на ЛКК са извършени в нарушение на чл. 8, предложение първо от ЗПУКИ – участие в подготовката на акт в частен интерес. На основание чл. 104, ал. 1 от Закона за здравето ЛКК се разкриват и закриват със заповед на директора на регионалните здравни инспекции по предложение на управителя на съответното лечебно заведение. Правната последица от тази заповед е формирането на състав на обща и специализирани ЛКК. В случая заповедите за промяна на състава на ЛКК не са акт в частен интерес, защото не се установи те да са довели до облага, дефинирана в чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ за д-р А. или за свързано с него лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ. Липсата на облага води до липса на частен интерес, което от своя страна обуславя липсата на конфликт на интереси, респективно – липсата на нарушение по чл. 8 от ЗПУКИ.

Липсата на конфликт на интереси води до извода, че установената от колегите в диспозитива на решението несъвместимост не е довела до частен интерес и облага за лицето, заемашо публична длъжност. Наличието на подобна несъвместимост може да е свързано с дисциплинарна или друга отговорност за управителя на лечебното заведение, но не е основание за санкция по реда на ЗПУКИ.

Подпис:

/Паскал Бояджийски/